

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 16179/17
Дана 06.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА из ..., ... и ББ из ..., ..., које заступа пуномоћник Живорад Лазовић, адвокат из Београда, Макензијева 53, против тужене Владе Републике Србије, ради поништаја решења 05 број 465-6174/2017 од 06.07.2017. године, са заинтересованим лицем градом Чачком, чији је законски заступник Градски правобранилац града Чачка, у предмету експропријације непокретности, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 06.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Владе Републике Србије 05 број 465-6174/2017 од 06.07.2017. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Влада Републике Србије да тужиоцима АА из ... и ББ из ..., накнади трошкове управног спора у износу од 77.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, тачком I утврђује се јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности-земљишта и објекта на земљишту, који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса непокретности, у циљу изградње градске библиотеке, сагласно Информацији о локацији број 958-386/2017-IV-2-01 од 22.05.2017. године, издатој од стране Градске управе за урбанизам града Чачка, а у складу са планом генералне регулације “Центар” (“Службени лист града Чачка”, број 15/14), на непокретностима у КО ..., територија града Чачка. Тачком II диспозитива, град Чачак одређује се за корисника експропријације, односно

административног преноса непокретности из тачке 1. овог решења, а у тачки III је наведено да ће се ово решење објавити у Службеном гласнику Републике Србије.

У тужби, поднетој овом суду дана 31.10.2017. године, и речи на расправи, преко пуномоћника, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа из свих законом предвиђених разлога. Наводе да је Влада на основу поднете документације утврдила да су експропријација, односно административни пренос непокретности, неопходни ради изградње објекта у области културе, као врста објекта за чију изградњу Влада може утврдити јавни интерес. Влада Републике Србије, доношењем побијаног решења, није правилно применила Закон о експропријацији и то члан 20., из кога јасно произлази да експропријација непокретности се врши услед неопходности изградње објекта за потребе одређених законом прописаних области. Из приложене Информације о локацији од 22.05.2017. године произлази да је за већ постојећи објекат дома ... предвиђена доградња и промена намене у функцији културе-библиотека. Дакле, ... је већ изграђен објекат, којем се мења намена у библиотеку-објекат из области културе, због чега се не остварује основни елемент потребан за утврђивање јавног интереса за експропријацију, а то је неопходност експропријације непокретности ради изградње објекта. Сматрају да промена намене објекта и доградња не представљају основ за експропријацију непокретности, с обзиром да основ може бити само изградња новог објекта, на месту експроприсаном, а све сходно одредби члана 20. став 1. Закона о експропријацији. Са претходним у вези је и утврђивање чињеничног стања које је остало погрешно и непотпуно утврђено, с обзиром да је дом Војске коме се сада мења намена, у целости изграђен објекат, а непокретност за коју је утврђен јавни интерес за експропријацију се налази у његовој непосредној близини. Даље наводе да у прилогу предлога Градског правобранилаштва града Чачка за утврђивање јавног интереса за експропријацију, није приложена инвестициона техничка документација, нити одлука о изградњи објекта, обзиром да се не ради о изградњи објекта, већ промени намене већ постојећег објекта. Из овог разлога, предлог Градског правобранилаштва града Чачка од стране Министарства финансија мора бити одбачен као непотпун. Стога сматрају да је Влада била дужна да, у образложењу побијаног решења, да разлоге да ли је у складу са законом донет одговарајући плански акт. Обзиром да је овакво образложење изостало доношењем решења Владе Републике Србије, повређена су права и у поступку утврђивања јавног интереса за експропријацију предвиђена одредбом члана 20. Закона о експропријацији. Сматрају да није дозвољено вршити експропријацију земљишта ради стварања дворишта за већ подигнуте објекте, посебно уколико се на земљишту које се жели експроприсати налази стамбена зграда, коју треба порушити у сврху проширења дворишта друге зграде. Ово је опште усвојени правни став који произлази из вишедеценијске судске праксе. Такође, тужиоцима, као власницима непокретности за коју је утврђен јавни интерес за експропријацију, није омогућено учешће у поступку, на који начин је повређено једно од основних начела Закона о општем управном поступку, а то је начело саслушања странке. Сматрају да је побијано решење незаконито, јер се заснива на неправилној примени одредбе Закона о експропријацији, на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању уз кршење одредбе Закона о општем управном поступку.

У речи на расправи истичу да уместо речи, суду достављају поднесак од

06.12.2019. године са прилозима и да су и у поднеску као и у тужби изнете све мањкавости оспореног решења, јер уз предлог корисника експропријације није достављена одлука о изградњи објекта са потребном инвестиционо – техничком документацијом, што предлог чини непотпуним, да је објекат – Градска библиотека “...” завршен, а да се непокретност тужилаца експроприше искључиво у сврху коришћења дворишта тог објекта, на основу чега се јасно утврђује да јавни интерес за експропријацију наведене непокретности не постоји. У току је судски поступак између породица А и Б и тужилаца, у вези са породичном стамбеном зградом, која је подељена по вертикали, а из извода из листа непокретности може се утврдити да предметни објекат -Градска библиотека, поседује одобрење за употребу и да је ... већ изграђени објекат којем се мења намена, због чега се не остварује основни елемент потребан за утврђење јавног интереса за експропријацију, а то је неопходност експропријације непокретности ради изградње објекта. Предлажу да суд донесе пресуду којом ће тужбу уважити и поништити оспорено решење, а туженог обавезати да тужиоцима накнади трошкове управног спора и то за састав тужбе износ од 36.000,00 динара, за састав поднеска од 06.12.2019. године износ од 36.000,00 динара, за заступање тужилаца на расправи 31.500,00 динара односно износ од 103.500,00 динара увећано за 50% за заступање две странке у складу са тарифним бројем 46. АТ, и судске таксе по ТТ.

Тужба је достављена туженом органу Влади Републике Србије, али одговор на тужбу није доставио тужени орган, већ Министарство финансија-Сектор за имовинско-правне послове Београд, који је навео да сматра да је тужба неоснована.

Законски заступник заинтересованог лице није доставио одговор на тужбу.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужилаца, а у одсутности уредно позваног туженог органа и законског заступника заинтересованог лица, на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа, достављених уз одговор туженог на тужбу, свих писмена достављених уз тужбу и поднесак тужилаца од 06.12.2019. године, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да је Градско правобранилаштво града Чачка поднело туженом органу, преко Министарства финансија Републике Србије, предлог У. бр. 104/17 од 26.05.2017. године за утврђивање јавног интереса за експропријацију, односно административни пренос непокретности-земљишта и објеката на земљишту, који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса непокретности у циљу изградње Градске библиотеке на непокретностима у КО ..., територија града Чачка. Уз предлог за утврђивање јавног интереса приложене су Информација о локацији број 958-386/2017-IV-01 од 22.05.2017. године издата од стране Градске управе за урбанизам града Чачка, копија плана издата од стране РГЗ-Службе за катастар непокретности Чачак од 29.05.2017. године, извод из ЛН издат од стране РГЗ-Службе за катастар непокретности Чачак број 953-1/17-792 од 29.05.2017. године. На означену планску документацију дало је мишљење Министарство грађевинарства, саобраћаја и

инфраструктуре актом број 350-01-00499/2017-14 од 16.06.2017. године из којег произлази да се иста може сматрати ваљаном у смислу услова прописаних чланом 20. став 4. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр.53/95, 23/01-СУС, 20/09, 55/13-УС, 106/16-аутентично тумачење). На основу поднетог предлога утврђено је да су експропријација, односно административни пренос неопходни ради изградње објекта из области културе, дакле објекта који је чланом 20. став 1. Закона о експропријацији предвиђен као врста објекта за чију изградњу Влада може утврдити јавни интерес. Са наведеног утврђено је да је предлог за утврђивање јавног интереса поднет од стране овлашћеног лица и да садржи податке предвиђене законом, па је одлучено као у тачки I диспозитива решења. Одлука из тачке II диспозитива решења заснива се на одредби члана 20. став 9. Закона о експропријацији обзиром на то да је у поднетом предлогу за корисника експропријације непокретности одређен град Чачак. Одлука из тачке III диспозитива заснива се на одредби члана 20. став 12. Закона о експропријације. Са наведеног тужени орган је одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Чланом 198. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), прописано је, да диспозитив мора бити кратак и одређен, а ако је потребно може се поделити и на више тачака.

По оцени суда, диспозитив оспореног решења није одређен, односно није у сагласности са чланом 20. став 11. Закона о експропријацији, јер у диспозитиву нису појединачно наведене непокретности за које је утврђен јавни интерес нити је наведен акт (назив акта, назив органа који је тај акт донео и број и датум доношења акта), на основу кога се са сигурношћу може утврдити које су непокретности обухваћене тим актом.

У поновном поступку тужени орган је дужан да отклони повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом и донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са наведених разлога, Управни суд је, налазећи да је закон повређен на штету тужилаца, на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, чл. 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/2011...55/14, 87/18), који се примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиоцима који су успели у спору, досудио трошкове у укупном износу од 77.870,00 динара и то : износ од 16.500,00 динара на име састава тужбе од стране адвоката, увећан за 50% за другог тужиоца, што износи 24.750,00 динара, износ од 16.500,00 динара на име састава образложеног поднеска, увећан за 50% за другог тужиоца, што износи 24.750,00 динара, износ од 18.000,00 динара на име заступања тужилаца од стране адвоката на усменој расправи од 06.12.2019. године, увећан за 50% за другог тужиоца, што износи 27.000,00 динара, према Тарифном

броју 43. став 1. тачка 4., 44. и 46. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/2012), таксу на тужбу у износу од 390,00 динара и одлуку у износу од 980,00 динара по ТТ, као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није досудио тужиоцима трошкове управног спора за разлику до опредељених 36.000,00 динара на име састава тужбе, разлику до опредељених 36.000,00 динара на име састава поднеска од 06.12.2019. године и разлику до опредељених 31.500,00 динара на име заступања тужилаца на усменој расправи, јер исти нису у складу са наведеном тарифом.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 06.12.2019.године, I-5 У 16179/17**

**Записничар
Никола Крушкоња, с.р.**

**Председник већа- судија
Снежана Алексић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ТП